

vort Dufte. Nei en saadan Eftergiveness-  
 skatte vi virkelig ikke. Naar man vil vise Ef-  
 tergiveness mod en Bøn, saa skal man yde  
 det, hvorom der bedes; det kan ikke kaldes Ef-  
 tergiveness at yde en Steen, naar man beder  
 om Brød. — Det er min bestemte Overbeviis-  
 ning, at man, naar man ikke kan faa saame-  
 get indrømmet, som det, at de vedkommende  
 Districters Beboere, naar de boe paa Landet,  
 maae faae nogen Indflydelse paa Forligelses-  
 Commissairernes Valg, medens de frit kunne  
 vælge dem, naar de boe i Kjøbstæderne, hellere  
 maae nøies med det Nærstående. Lad os vise,  
 at vi ikke ville tage en Steen istedetfor Brød,  
 blot fordi Ministeren siger, at han har viist  
 os en Eftergiveness. Naar man under vor  
 frie Forsatning er kommen saavidt her i Lan-  
 det, at Folkethinget ikke skal kunne benytte den  
 Ret, man dog skulde tro der maatte tilkomme  
 det, til i et Tilfælde som dette at beslutte, at  
 der indrømmes Landboerne den samme Frihed  
 og Ret, som man indrømmer Kjøbstadbeboerne,  
 lad os da vise at vi ikke bryde os om Loven,  
 lad den saa falde, og lad os ikke give det Ud-  
 seende af, at vi have faaet Noget, naar det  
 virkelig ikke er Tilfældet.

Alt, hvad den ærede Minister yttrede om,  
 at Valgene ligesaagodt kunde lægges i Amts-  
 raadenes Hænder, som hos Delegerede fra  
 Sogneforstanderskaberne, vil dog ikke sige Stort,  
 naar han ikke var istand til at vise, at det er  
 mere betænkeligt paa den foreslaaede Maade  
 at lægge disse Valg i de nævnte Delegeredes  
 Hænder. Selv om det var lykkedes ham, hvad  
 der efter min Mening paa ingen Maade var  
 Tilfældet, at vise, at Amtsrådernes Valg vilde  
 blive ligesaa gode som Sogneforstandernes,  
 saa er dette ikke tilstrækkeligt til, med en saa-  
 dan Bestemthed at modsætte sig Forslaget; thi  
 for at en saadan Modstand skulde være be-  
 grundet, maatte den ærede Minister kunne be-  
 vise, hvilke Forer der kunde være forbunden  
 med den Fremgangsmaade, som Udvalgets  
 Fleertal har foreslaaet, men dette har han ikke  
 gjort; thi da han kom til dette Punkt, som  
 jo unægtelig er Hovedpunktet, havde han ikke  
 Andet at anføre, end: den Uleilighed og Bes-  
 kostning det vilde paaføre Landboernes Dele-

gerede at komme sammen for at vælge For-  
 ligelsescommissairer, og at det var et ikke  
 lidet omständeligt Apparat at bringe istand;  
 men det er ikke Grunde, hvormed et saadant  
 Forslag kan slaaes til Jorden. For det Første  
 er det ikke noget nyt Apparat, der her dannes;  
 thi det er paa samme Maade Amtsrådene  
 vælges. Naar den ærede Minister siger, at  
 det vilde være et meget omständeligt Apparat,  
 saa yttrede han kort i Forvejen — naturligvis  
 i en anden Forbindelse — at Antallet af de  
 Delegerede, som her vilde komme til at vælge,  
 ofte ikke vilde være meget større end Amtsrå-  
 dets Medlemmers Antal — men i saa Fald  
 er det jo ikke et saa omständeligt Apparat.  
 Hvad angaaer den Uleilighed og Beskostning,  
 som den ærede Minister omtalte, da vil den  
 bestaae deri, at een Mand fra hver Commune  
 skal reise til det Sted, hvor Valget skal fore-  
 gaae, og da der i de fleste Districter vil hen-  
 høre 2 Sogne til hver Commune, saa kan jeg  
 virkelig ikke forstaae, hvorledes denne Uleilig-  
 hed kan saaledes overvurderes, at den kan an-  
 føres som Grund til at modsætte sig Forsla-  
 get med en saadan Bestemthed, at det Kon-  
 gelige Beto skal anvendes, dersom det ved-  
 tages. Den ærede Minister vilde ikke ind-  
 rømme, at den af Udvalgets Fleertal fore-  
 slaaede Fremgangsmaade med Hensyn til Val-  
 gene i Landsognene ligner den Fremgangs-  
 maade, som ifølge selve Lovforslaget skal an-  
 vendes for Kjøbstædernes Vedkommende.

Jeg troer imidlertid, at den ærede Mini-  
 ster kom meget uheldig fra sin Beviisførelse,  
 thi han anførte, at Communalbestyrelsen i  
 Kjøbstæderne snarere maatte sættes i Lighed  
 med Amtsrådene end med en Forsamling af  
 Delegerede fra Sogneforstanderskaberne, da Com-  
 munalbestyrelserne i Kjøbstæderne ere Over-Com-  
 munalbestyrelser for disse, ligesom Amtsrådene  
 ere det for Landet. Men, hvor er da Kjøb-  
 stædernes Under-Communalbestyrelse? Er Com-  
 munalbestyrelsen i Kjøbstæderne ikke disses  
 laveste kommunale Autoritet, deres stedlige  
 Communalautoritet, ligesom Sogneforstanders-  
 kaberne ere det for Landcommunerne? Det  
 har jo ikke behaget Regjeringen at foreslåge  
 os Forslag om den overordnede kommunale